

וביום אחרון של פסח ילכו הרבה מאחינו יושבי עה"ק
מבריא לבקר את קברו (86).

* נתאי הארבלי 80

מ"ק (87) בכפר אר ב ל (88). ^{אוצר החכמה}

סנהדרי גדולה 81

^{אח"י 1234567}

מ"ק רחוק ממערת שמעון הצדיק כחצי שעה מצפון
לירושלם במערה אחת בעלת כוכין הרבה (89).

סנהדרי קטנה 82

מ"ק במערה אחת בעלת כוכין הרבה הנשענת למערת
שמעון הצדיק (90).

* כלבא שבוע 83

מ"ק העשיר והאוהב עמו הזה הוא — לפי המסורה השומה
בפי אחינו — במערה אחת בעלת תאים וכוכים הרבה מצפון

(86) ראה למעלה ערך יתרו.

(87) נז' ברשה"ק ואז היה על הקבר ציון גאה מאד וחפץ הקדמונים
לחקר בערי מולדתם יחזק את המסורה הזאת.
(88) ראה למעלה ערך דינה.

(89) במהנ"ו נז' כי "בחזרה (בקבר שמואל הנביא) ראיתי מערת
"סנהדרין רחוקה מירושלם ב' מילין והיא מערת לה פתח גדול ובתוכה
"כוכין כג' צדדיה וכאמצע פתח קטן ושם מערת אחת נמצאת ד' כוכין
"אולם מלבד א' שהיא לכמה וכלם נחצבות בהר אחד" ומתכונת דרכו ואורח
המקום נראה כי על המערה הזאת אשר בשם מערת סנהדרי גדולה תקרא
בפי המסורה ירמוז.

(90) במכתבי הרע"ב כתוב לאמר "וכן מערת שב ע י ס הזקנים
אשר היא רחוקה מירושלם כאלפים אמה או מעט יותר היא כפוארת
ביותר.

לירושלם⁹¹) (רחוק. בעשרה רגעים מהעיר) על דרך העולה שכמה.

(91) בפי הרי הארץ חוקרי קדמוניות תקרא מערת הקבר הזאת — וכי' בפי כל ילדי הארץ — בשם קברי המלכים ולדעתם היא קבורת משפחת הילני מלכת אדיעבנא אשר היא ובניה באו לחסות בצל כנפי דת יהודית ואמנם עדים נאמנים יתנו עדותם בעד המסורה הזאת, הא' הוא הסופר יוסף הכהן (פלאוויוס) אשר כתב בספרו (מ"ה, ס"ה, פ"ה, ב' ובשאר מקומות מספרו זה) את מראה ותכונת הקבר אשר חצבה לה הילני הנז' בפאת צפון עה"ק ירושלם ומראה בתאר הבנין ומרחקו מחומת העיר אשר האר' והגבול לנו הסופר הזה יראה לנו בעליל כי על המערה הזאת — מערת כלבא שבוע או קברי המלכים — כיון בדבריו. הב' הוא הנוצרי היראני מוס אשר כתב בתחילת המאה הרביעית להמספר הנהוג — ויכמו הרבה נוסעים אשר היו אחריו — כי בבואו לירושלם (דרך שער שכם) מצא בצד שטאל הדרך קבר הילני המלכה ומשפחתה ובזמנו עמדו עוד המגדלים — אשר היוסיפון הזכירה — מעל חצר המערה, וע"כ מאשר כי אין להרהר באמינות המסורה הזאת ע"כ נדמה כי לא נשגה במישפטינו אם ניהד את שתי המסורות הנז' יחד והוא כי כלבא שבוע (גם ממאמר חז"ל בגיטין נראה ברור כי השם הזה היה רק שם משאל או שם כנוי אולם לא שמו העצמי והפרטי) היה בן הילני המלכה (מונכז או איצאטעס) ואולי גם רגשי כבוד הלאומי ונמיה למלחמה אשר קיננו בלב ר' עקיבא חתנו — וכמעט נגר רצון הרבה מחכמי זמנו וחבריו — באו לו בהשתדלות ופעולת רעיתו אשר חיתה חוטר מגזע המלכים ומושלי ארץ. ויש עוד להרחיב הדבור בהענין הנוכחי אך אין פה המקום רק זאת נעיר עוד כי מסורת אחינו זאת אשר תקרא את הקבר הזה בשם "כלבא שבוע" אמנם לא תמצא בזכרונות הקברים הקדומים ורק פעם אחת ראינו זכרה בסיפור מסע מהתחלת המאה החמישית לאלף הנוכחי למספר אחינו (גנזי ישראל בס"ט פ"ט). אך בכ"ז יחזיקו אחינו במאוד במועז המסורה הזאת ובשנת תרכ"ז כאשר היה ה' דע אלצי בירושלם וחפר גם בהמערה הזאת עמדו אחינו נגדו בכל עוז לבלי יחפור שמה ובאחרונה כאשר הפעם לא הצליח והאדון הנז' הוציא בחפרו הרבה עצמות אדם מהרו אחינו ללקטם ולקברם בכבוד גדול במקומם (ראה בהלבנון שנה ראשונה) וגם בשנה העברה (תרי"ט) כאשר קמה המערה וכל אשר בה לאחוזת לאשה אחת מבנות צרפת ובפקודתה לתקן וליפית את הבנין מכפנים הושלכו עוד הפעם עצמות רבות ויקברום אחינו עוד הפעם בכבוד גדול בבכר הנשען למערת שמעון הצדיק.